U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobce: **M. S.**, zastoupen JUDr. Matějem Šedivým, advokátem se sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 10. 2022, č. j. MV-158569-4/SO-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 3. 2024, č. j. 9 A 101/2022 - 52,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám jeho zástupce, advokáta JUDr. Matěje Šedivého, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla podle § 87p odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), žádost žalobce o prodloužení doby platnosti pobytové karty rodinného příslušníka občana Evropské unie.

[2] Městský soud v Praze (dále jen městský soud“) žalobu proti napadenému rozhodnutí zamítl. Dospěl k závěru, že přestože se žalobce považuje za rodinného příslušníka občana EU ve vztahu ke své nezletilé dceři, rozsah soudem stanoveného styku nelze považovat za *skutečnou péči* ve smyslu § 15a odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců. Neshledal, že by žalovaná při hodnocení důkazů týkajících se této otázky postupovala nesprávně.

[3] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost. Odkázal na důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Uvedl, že se neztotožňuje s tím, jak správní orgány

interpretovaly důkazy ve správním řízení, na jejichž základě dospěly k závěru, že se stěžovatel nepodílí na péči o nezletilou dceru. Žalovaná podle něj vycházela pouze z výpovědi matky. Žalobce také odkázal na mezinárodní úpravu práva na respektování rodinného života.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou přípustnosti kasační stížnosti. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, *opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103, nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.*

[5] Důvody pro podání kasační stížnosti taxativně vymezuje § 103 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel ve svém podání sice formálně uvedl důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d), kasační argumentace ale tímto směrem vůbec nesměřuje. Stěžovatel nijak nebrojí proti závěrům městského soudu a nereaguje na argumentaci obsaženou v napadeném rozsudku. Naopak stěžovatel pouze doslovně opakuje argumentaci uvedenou v žalobě, která však míří proti rozhodovacím důvodům žalované a jejímu postupu. Jinak řečeno, stěžovatel v kasační stížnosti nijak nereflektuje to, jakým způsobem na jeho žalobní argumentaci reagoval městský soud.

[6] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského (městského) soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Předmětem řízení o kasační stížnosti je proto rozhodnutí krajského (městského) soudu, což odpovídá i roli Nejvyššího správního soudu jako vrcholného soudního orgánu (čl. 92 Ústavy), který zajišťuje jednotu a zákonnost rozhodování soudů ve správním soudnictví (§ 12 odst. 1 a 2 s. ř. s.) (viz usnesení rozšířeného senátu ze dne 27. 2. 2024, č. j. 8 Azs 172/2020 - 66). Aby byly kasační námitky způsobilé věcného projednání, musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského (městského) soudu. Stěžovatel je povinen uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí soudu (srov. např. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č. j. 1 Azs 249/2016 - 38, nebo ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012 - 351). Z těchto důvodů tedy i kasační námitky, které v podstatě jen opakují žalobní tvrzení a alespoň v minimální míře nereagují na argumentaci městského soudu (srov. nález Ústavního soudu ze dne 14. 5. 2024, sp. zn. IV. ÚS 623/23), nepředstavují důvody podle § 103 s. ř. s., a jsou proto nepřípustné ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. Tento závěr aprobuje také Ústavní soud (např. v usnesení ze dne 22. 11. 2022, sp. zn. II. ÚS 1852/22, nebo ze dne 13. 9. 2023, sp. zn. II. ÚS 2349/23).

[7] Smyslem kasačního řízení je přednést, pokud možno, kvalifikovanou polemiku s argumentací krajského (městského) soudu. Tato polemika může být méně nebo více zdařilá; vždy však musí být z textu kasační stížnosti patrná alespoň nějaká snaha o to, reagovat na konkrétní závěry krajského soudu, zdůraznit přiléhavou judikaturu a přesvědčivě prezentovat ty žalobní argumenty, které stěžovatel pokládá za nejpádnější. V každém případě musí být z kasační stížnosti patrné alespoň to, že stěžovatel napadený rozsudek četl. Z nynější kasační stížnosti to ale poznat nelze. Ta se prakticky doslovně shoduje s obsahem žaloby, stěžovatel pouze za slova „správní orgán“ doplnil: „(a následně soud)“, „žalobce“ změnil na „stěžovatel“ a doplnil jednu větu, ve které pouze jinými slovy opakuje argumentaci obsaženou ve zbylém textu.

[8] Z výše uvedeného vyplývá, že kasační stížnost je dle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustná, neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud výrokem I. tohoto usnesení kasační stížnost odmítl [§ 104 odst. 4 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

[10] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[11] Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí navrhovateli zaplacený soudní poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto soud vrátil stěžovateli soudní poplatek.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2024

Ivo Pospíšil
předseda senátu